



ГІЛЕЛЬС Еміль Григорович (06(19). 10. 1916, Одеса — 14. 10. 1985, Москва) — піаніст. Народний артист СРСР (1954). Сталін. (1946) та Ленін. (1962) премії. Почес. чл. Королів. академії музики у Лондоні (1969), Муз. академії у Будапешті (1970) та Нац. академії «Санта Чечилія» у Римі (1980). Лауреат Міжнар.

конкурсів піаністів у Відні (1936, 2-а премія) та Брюсселі (1938, 1-а премія). Закін. Одес. консерваторію (1935), Школу вищої виконав. майстерності Моск. консерваторії (1938; викл. *Г. Нейгауз*). Дебютував 1929 в Одесі. Від 1935 — у Москві. 1938–76 викладав у Моск. консерваторії (від 1952 — проф.). У репертуарі — музика від епохи бароко до сьогодення. Серед трактувань *Г.*, які стали класикою світ. виконав. майстерності, — твори *В.-А. Моцарта*, *Л. ван Бетговена*, *Й. Брамса*, *П. Чайковського* та ін. Виступав також в ансамблях, зокрема в тріо з *Л. Коганом* та *М. Ростроповичем*. Гастролював у понад 27 країнах Європи, Азії та Пн. Америки. На будинку, у якому жив *Г.*, відкрито мемор. дошку. В Одесі проведені Міжнар. конкурси піаністів пам'яті *Г.* (2001, 2003).

Рекомендована література

1. Дельсон В. Еміль Гилельс. Москва, 1959;
2. Хентова С. М. Э. Гилельс. Москва, 1967;
3. Баренбойм Л. А. Э. Гилельс: Творческий портрет артиста. Москва, 1990.

Н. В. Попович

Бібліографічний опис:

Гилельс Еміль Григорович / Н. В. Попович // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-29530>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).